

ผลงานวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
MOTIVATION TO PARTICIPATE IN ACTIVITIES OF STUDENTS OF
FACULTY OF BUSINESS ADMINISTRATION, RAJAMANGALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY KRUNGTHAP

วาริษา เชิดชู

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ผลงานวิจัย เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

วาริษา เชิดชู

คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการขอตำแหน่งสูงขึ้น ระดับชำนาญการ ซึ่งสำเร็จลงด้วยดีจากการได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจาก คณบดีคณะบริหารธุรกิจ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ โสภณธรรมภาณ ที่ได้ผลักดันให้ผู้วิจัยและบุคลากรในคณะเกิดความก้าวหน้าในสายอาชีพ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูพรรณ แผงไธสง รองคณบดีฝ่ายกิจการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ ดร.ณัฐรฐนนท์ กานต์ รัวิกุลธนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์อธิยุต ทัตตมนัส อาจารย์ภาณุพงศ์ นิตตะโก และอาจารย์สุภาณี ดวงใส (อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย) ที่ได้ให้คำแนะนำและการสนับสนุนอย่างดีตลอดการทำวิจัยชิ้นนี้ รวมถึงการให้คำปรึกษาในทุกๆ ขั้นตอนของการศึกษา จนเสร็จสิ้นเรียบร้อยสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูพรรณ แผงไธสง รองคณบดีฝ่ายกิจการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ ดร.ณัฐรฐนนท์ กานต์รัวิกุลธนา และผู้ช่วยศาสตราจารย์อธิยุต ทัตตมนัส ในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำปรึกษาการดำเนินงานวิจัย ตลอดจนได้ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการจัดทำ

ขอบคุณนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ตั้งแต่ ชั้นปีที่ 1 – 4 (ภาคปกติและภาคสมทบ) ทุกสาขาวิชา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างสูงในความกรุณาของอาจารย์ทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ ที่ให้การแนะนำช่วยเหลือ เสนอแนะต่างๆ เพื่อใช้ในการปรับปรุงข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้วิจัยจนสามารถทำให้งานวิจัยฉบับนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์อย่างที่ตั้งใจ ตลอดจนนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดี และให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับงานวิจัยฉบับนี้ สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณครอบครัว รวมถึงเพื่อนทุกคนที่ดีเสมอมา คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คณาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและทุกท่านที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้

วาริษา เชิดชู

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	2
1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย	2
1.4 สมมุติฐานงานวิจัย	2
1.5 ขอบเขตการวิจัย	3
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 เอกสารและการทบทวนวรรณกรรม	5
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ	5
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา	7
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักศึกษา	9
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	12
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	14
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	14
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	14
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	17
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย	18
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา	18
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน	25
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	31
5.1 สรุปผลการวิจัย	31
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	31
5.3 ข้อเสนอแนะ	33
บรรณานุกรม	35
ภาคผนวก	36
ภาคผนวก ก แบบรับรองการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำวิจัย	37
ภาคผนวก ข แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	39
ประวัติผู้วิจัย	44

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	13
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	18
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์	20
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก	21
ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ	21
ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ	22
ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีแกวล้อม	23
ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ	23
ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	24
ตารางที่ 4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ	25
ตารางที่ 4.10 กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ	26
ตารางที่ 4.11 กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ	27
ตารางที่ 4.12 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีแกวล้อม	28
ตารางที่ 4.13 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	29

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย	2
ภาพที่ 2.1 ลำดับความต้องการของมาสโลว์	7

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเป็นองค์กรสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รวมถึงกระบวนการเรียนรู้ที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม โดยดำเนินกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ 5 ประการให้ครบถ้วน ประกอบด้วย 1) คุณธรรม จริยธรรม 2) ความรู้ 3) ทักษะทางปัญญา 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ เพื่อใช้ในการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมถึงเพื่อเป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของงานพัฒนานักศึกษา และเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีการพัฒนาทักษะ ความรู้ การสร้างเครือข่ายระหว่างนักศึกษาต่างสาขาวิชา ต่างคณะ หรืออาจรวมไปถึงต่างมหาวิทยาลัยได้รู้จัก พบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันหรือแลกเปลี่ยนความสนใจ ความชอบ รวมถึงประสบการณ์ อีกทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมยังก่อให้เกิดการช่วยเหลือสังคม อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา อีกทั้งยังเป็นการละลายพฤติกรรม และสร้างประสบการณ์ที่นอกเหนือจากการศึกษาในห้องเรียน

การจัดกิจกรรมของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้มีการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา โดยมี 5 ด้าน คือ 1. กิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่กำหนดโดยสถาบัน โดยประกอบด้วย 1.1 ไอทีที่ได้มาตรฐาน 1.2 นำเสนองานเป็น 1.3 เน้นอังกฤษสื่อสาร 1.4 ทำงานต่างวัฒนธรรม 1.5 เลิศล้ำคุณธรรม จริยธรรม 1.6 น้อมนำความเป็นไทย 1.7 ภาควิชาใจในสถาบัน 1.8 ร่วมกันสร้างจิตอาสา 1.9 พลังนามัยสมบูรณ์ 1.10 เพิ่มพูนความคิดสร้างสรรค์ 2. กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ 3. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม 4. กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม และจริยธรรม 5. กิจกรรมส่งเสริมศิลปะ และวัฒนธรรม

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

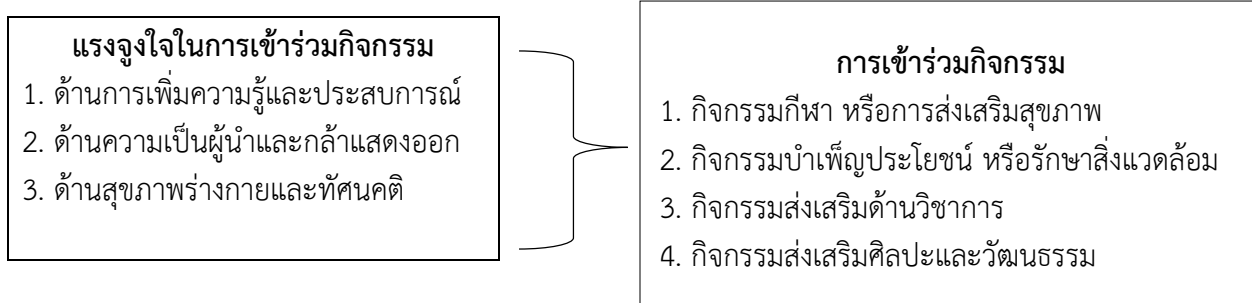
1.2.2 เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1.2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

1.4 สมมุติฐานงานวิจัย

1.4.1 คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1.4.2 ปัจจัยแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตร 4 ปีปกติ / 4 ปี สมทบ / เทียบโอน ปกติ / เทียบโอน สมทบ / ภาคพิเศษ โดยมีสาขาวิชา ดังนี้ คือ สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล สาขาวิชาธุรกิจการบิน สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ และสาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ ปีการศึกษา 2564 - 2567 จำนวน 3,181 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2567)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตร 4 ปีปกติ/ 4 ปี สมทบ/ เทียบโอน ปกติ/ เทียบโอน สมทบ/ ภาคพิเศษ โดยมีสาขาวิชา ดังนี้ คือ สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล สาขาวิชาธุรกิจการบิน สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ และสาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ ปีการศึกษา 2564 – 2567 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

Taro Yamane. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

มหาวิทยาลัย หมายถึง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คณะ หมายถึง คณะบริหารธุรกิจ

สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาที่อยู่ในคณะบริหารธุรกิจ ประกอบได้ด้วย 10 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่ สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล สาขาวิชาธุรกิจการบิน สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ สาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตร 4 ปีปกติ / 4 ปี สมทบ / เทียบโอน ปกติ / เทียบโอน สมทบ / ภาคพิเศษ

กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ หรือกิจกรรมที่จัดโดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา หมายถึง ความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในคณะ หรือกิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยมหาวิทยาลัย

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ผลการวิจัยนำข้อมูลไปเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการวางแผนการจัดกิจกรรม ตลอดจนแนวทางในการดำเนินการงานด้านกิจกรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ให้เหมาะสมกับผู้เข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งยังเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาชอบและเกิดความหลากหลาย และมีประโยชน์

1.7.2 ได้ทราบข้อมูลในการสร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

1.7.3 ได้ทราบในความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

1.7.4 ได้ทราบข้อมูลในการวางแผนการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับนักศึกษาเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

บทที่ 2

เอกสารและการทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ดังนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
 - 2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
 - 2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักศึกษา
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

2.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

“แรงจูงใจ” (Motivation) มาจากรากศัพท์ภาษาละติน “movere” แปลว่า “เคลื่อนที่” เมื่อมีคำว่าเคลื่อนที่จะมีสิ่งที่มีสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ 1) อะไรเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนที่ หรือกล่าวให้รัดกุมในแง่ของพฤติกรรมมนุษย์ก็คือ 2) มีแรงผลักดันอะไรที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมขึ้น 3) อะไรเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมนั้น พฤติกรรมเกิดขึ้นนั้นจะคงสภาพอยู่ได้ด้วยวิธีใด โดยมีผู้ให้ความหมายไว้หลายแนวทางด้วยกัน

เพลินพิศ พิบูลย์กุล (2558) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง พลังงานที่อยู่ภายในของแต่ละบุคคลที่คอยผลักดันให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ ตามสิ่งที่ต้องการภายในจิตใจ และยังกำหนดทิศทางและเป้าหมายของพฤติกรรมนั้นด้วย บุคคลที่มีแรงจูงใจสูงจะใช้เวลาพยายามในการกระทำไปสู่เป้าหมายโดยไม่ลดละ แต่บุคคลที่มีแรงจูงใจต่ำจะไม่แสดง พฤติกรรม หรือไม่ก็ล้มเลิกการกระทำก่อนบรรลุเป้าหมาย

สัมมา รณิธย์ (2560) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง ความปรารถนาที่จะกระทำการใด ๆ ที่คิดว่ามีคุณค่าด้วยความเต็มใจของบุคคลในการที่จะอุทิศกายและใจในการปฏิบัติงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายโดยได้รับรางวัลเป็นผลตอบแทนการกระทำนั้น ๆ เป็นสิ่งจูงใจ (Incentives) ที่จะเป็นสิ่งเร้าที่มาก่อกระตุ้นทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา เช่น รางวัล คำชมเชยให้เกิดแรงขับ คือแรงผลักดันที่เกิดขึ้นภายในตัวของบุคคลอันเนื่องมาจากความต้องการ

ฮิลการ์ด (Hiigard, 1981) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า ปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันให้บุคคลเกิดความสนใจ และแสดงพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายของบุคคล

2.1.2 ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจ คือ การทำความเข้าใจความต้องการของมนุษย์ เพื่อศึกษาแรงผลักดันที่ทำให้มนุษย์บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของตน และองค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในสังคมมีนักจิตวิทยาและนักวิชาการเสนอทฤษฎีไว้หลายมุมมอง ดังนี้

1) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Abraham H. Maslow) มาสโลว์ได้เสนอทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (need-hierarchy theory) โดยทฤษฎีของมาสโลว์ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่ามนุษย์มีความต้องการที่ไม่มีที่สิ้นสุด โดยจะแสดงพฤติกรรมออกมาตามลำดับขั้นของความต้องการที่มีลักษณะจากระดับต่ำสุดไปยังระดับสูงสุด หรือเมื่อความต้องการนั้นมีความพอใจในระดับหนึ่งแล้วก็จะมีความต้องการในระดับขั้นต่อไปจนกว่าระดับขั้นนั้นจะเป็นที่พอใจแก่ตัวเขาเอง ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ จัดลำดับขั้นตามความต้องการออกเป็น 5 ขั้น (Maslow, 1970) คือ

(1) ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological needs) เป็นลำดับขั้นความต้องการขั้นแรกหรือความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอด กล่าวคือ ขั้นนี้มนุษย์ต้องการปัจจัย 4 ประการในการดำรงชีพ คือ อาหาร ยา เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย ทั้งยังหมายรวมถึง อากาศ น้ำดื่ม การพักผ่อน เป็นต้น

(2) ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Security or safety needs) เป็นความต้องการในระดับที่สูงขึ้นจากความต้องการทางด้านร่างกาย เมื่อมนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายได้แล้วก็จะเพิ่มความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงทั้งในชีวิต และทรัพย์สินของตนรวมถึงความมั่นคงในหน้าที่การงานและการใช้ชีวิต

(3) ความต้องการการยอมรับจากสังคม (Affiliation or acceptance needs) เมื่อมนุษย์มีความปลอดภัยในชีวิต มีความมั่นคงในหน้าที่การงานแล้ว มนุษย์จะมีความเป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่จะมีการอยู่ร่วมกันในสังคม ความต้องการนี้คือการได้รับความรัก ความปรารถนาดีการชื่นชมยินดีจากผู้อื่น และเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ เป็นต้น

(4) ความต้องการการยกย่อง (Esteem needs) เป็นระดับความต้องการของมนุษย์ที่สูงขึ้นจากความต้องการการยอมรับจากสังคม เมื่อมนุษย์ไม่ได้พอใจในระดับความต้องการเดิม ความต้องการการยกย่องเป็นความภาคภูมิใจในตนเอง ปรารถนาที่จะได้รับการยกย่อง นับถือจากสังคม หรือได้รับสถานะอันมีเกียรติจากสังคม มีผู้คนให้ความเคารพนับถือ เป็นต้น

(5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นระดับความต้องการสูงสุดพัฒนาจากระดับความต้องการการยกย่องเมื่อมนุษย์ผู้นั้นไม่ได้พอใจในระดับความต้องการเดิม ความต้องการความสำเร็จในชีวิตนี้ เป็นความต้องการที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างได้สำเร็จ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง เป็นต้น ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์นี้เป็นความต้องการจากระดับขั้นพื้นฐานในการดำรงชีพ และเมื่อได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในระดับหนึ่งแล้ว ความต้องการในระดับสูงขึ้นก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที (demand satisfaction) มาสโลว์ (Maslow) ได้แบ่งระดับความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ระดับต่ำสุดไปถึงสูงสุด 5 ระดับ ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 ลำดับความต้องการของมาสโลว์

ที่มา : Abraham H. Maslow, Motivation and personality, 2nd ed (New York : Harper & Row, 1970).

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา

2.2.1 ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 ได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจกรรม” หมายถึง การที่ผู้เรียนปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อการเรียนรู้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554)

ในส่วนของนักวิชาการได้ให้ความหมายของคำว่า “กิจกรรมนักศึกษา” ไว้หลายท่าน ดังเช่น ญัฐพงศ์ สุโกมล (2546) ได้ให้ความหมายว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทำงาน ทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จัก ได้ปรึกษาหารือร่วมกันในการทำกิจกรรมที่ช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการอันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ประจำชมรมนักศึกษาคอยแนะนำและให้คำปรึกษาเพื่อให้การจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เพราะสังคมทุกวันนี้ไม่ได้ต้องการเพียงแค่คนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและวิชาทักษะชีวิต จึงจะถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์

สำเนา ขจรศิลป์ (2542) สำนักงานการอุดมศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานงานกิจกรรมนักศึกษา พ.ศ. 2541 เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันการศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีขึ้นในสถาบัน อย่างเพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา ลักษณะกิจกรรมนักศึกษาแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

- 1) กิจกรรมวิชาการ เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มุ่งเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
- 2) กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมความรู้และประสบการณ์ให้แก่ นักศึกษาทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3) กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่นักศึกษากระทำเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นหรือสร้างถาวรวัตถุที่เป็นสาธารณสมบัติ เพื่อช่วยให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

4) กิจกรรมกีฬา เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนานักศึกษาในด้านร่างกายและจิตใจ ตลอดจนทำให้นักศึกษามีร่างกายแข็งแรงและฝึกนักศึกษาให้มีความเป็นนักกีฬา

5) กิจกรรมนันทนาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลิน

6) กิจกรรมส่วนกลาง เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อเป็นศูนย์รวมของนักศึกษาและยังเป็นฝ่ายควบคุมและให้การสนับสนุนกิจกรรมส่วนอื่น ๆ ด้วยกิจกรรมประเภทนี้โดยทั่วไปองค์กรนักศึกษาหรือสโมสรนักศึกษาจะเป็นผู้จัดขึ้น

7) กิจกรรมการเมือง เป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกซึ่งอาจเป็นการคัดค้านหรือการสนับสนุนต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ของสังคม

2.2.2 วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

- 1) เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ตรงทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
- 2) เพื่อเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
- 3) เพื่อเตรียมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 4) เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมคุณธรรม
- 5) เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์และพัฒนาสังคม
- 6) เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงามและตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม
- 7) เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ
- 8) เพื่อส่งเสริมพลานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพ
- 9) เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
- 10) เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางขึ้น
- 11) เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา

2.2.3 ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

ณัฐพงศ์ สุโกมล (2546) คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษามีประโยชน์และมีคุณค่ามากมายเมื่อนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

1) โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น เพราะได้มีโอกาสในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ทำให้นักศึกษาได้รับความคิดแปลกใหม่จากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ถกเถียงจากการประชุมอันจะส่งผลไม่เป็นคนที่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แง่คิดหลายมุมมองซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

2) การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้น เมื่อนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีโอกาสประเมินตนเองว่ามีจุดเด่นจุดด้อยอะไรบ้าง ซึ่งหากไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้รู้จักตนเองช้าเกินไป ทำให้โอกาสพัฒนาจุดด้อยช้าตามไปด้วย

3) ความสามารถในการบริหารเวลาในยุคปัจจุบัน เวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมากคนที่บริหารเวลาได้เก่งย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่น การเข้าร่วมกิจกรรมจะทำให้นักศึกษา รู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้กับกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร กิจกรรมครอบครัว และกิจกรรมนักศึกษาที่ตนรับผิดชอบ การเข้าร่วมกิจกรรมจะชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลาเดียวกันเราจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

4) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตนเองมากขึ้น เพราะในโลกของการทำงานจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นนักศึกษาจึงจำเป็นต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้เข้ากับบุคคลหลากหลายประเภท เพื่อให้ผลการดำเนินงานที่เรารับผิดชอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาสามารถทำงานกับผู้อื่นได้หรือไม่ ซึ่งการทำกิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้รู้จักเรียนรู้และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์มากเท่าใด ย่อมประสบปัญหาน้อยในการทำงานในอนาคต

5) การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้รู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ช่วยปรับปรุงบุคลิกภาพของนักศึกษาให้ดูดีเสมอ

6) การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาทและรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสมในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษานั้น แต่ละคนจะต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่ง ในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่แตกต่างกันไป บางคนมีบทบาทเป็นผู้นำกลุ่ม บางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน เหนรัญญิก เลขานุการ หรือผู้ร่วมกิจกรรม เมื่อเราอยู่ในบทบาทใดก็จะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง ดังนั้น ถ้าไม่เข้าใจคำว่าบทบาทก็จะทำผิดบทบาทอันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งได้ในภายหลัง

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของนักศึกษา

ความหมายของการมีส่วนร่วม

ปาริชาติ วลัยเสถียร (2543) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการ พัฒนา โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาดังแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดโครงการ ได้แก่ การร่วม กันค้นหาปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การระดมทรัพยากรและเทคโนโลยีท้องถิ่น การบริหาร จัดการ การติดตาม ประเมินผลและรวมทั้งการรับผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากโครงการ

ความหมายของการมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่เปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มคนเข้ามามีบทบาทและอำนาจในการตัดสินใจ วางแผน ดำเนินงาน ติดตามประเมินผล และรับผลประโยชน์จากกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมไม่เพียงแต่เป็นการรับฟังความคิดเห็นเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการร่วมมือกันคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันรับผิดชอบเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมาย

นักวิชาการได้กล่าวถึงทฤษฎีที่สามารถอธิบายให้เห็นถึงบทบาทของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาไว้ชัดเจน คือ ทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (The Theory of Student 14

Involvement) ของอะเล็กซานเดอร์ ดับบลิว แอสติน (Alexander W.Astin) สำคัญของทฤษฎี มีดังนี้ (สำเนา ขจรศิลป์, 2542) 1) การมีส่วนร่วม หมายถึง การใช้พลังงาน พลังจิตเข้าไปสัมพันธ์ หรือทำงานร่วมกับคน หรือ สิ่งของต่าง ๆ 2) การมีส่วนร่วม เกิดขึ้นในลักษณะที่ต่างกัน คือ นักศึกษาแต่ละคนเข้าไปมีส่วนร่วมกับสิ่งใด สิ่งหนึ่งในปริมาณและคุณภาพที่ต่างกัน 3) การมีส่วนร่วมนั้น มีทั้งปริมาณและคุณภาพ ปริมาณ หมายถึง เวลาที่นักศึกษามีส่วน ร่วมกับกิจกรรมนั้น ส่วนคุณภาพ หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจ ความกระตือรือร้น ความพยายาม ที่จะทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ 4) ผลการเรียนรู้ และการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาที่เกิดจากโปรแกรมทางการศึกษา เป็นสัดส่วนโดยตรงกับทั้งปริมาณและคุณภาพของการมีส่วนร่วมของนักศึกษา กับโปรแกรมทางการศึกษานั้น 5) ประสิทธิภาพของนโยบายและการปฏิบัติใด ๆ ทางด้านการศึกษานั้น เกี่ยวข้องกับความสามารถของนโยบาย และการปฏิบัติที่จะเพิ่มการมีส่วนร่วมของนักศึกษา สรุปทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษาใช้อธิบายให้เห็นถึงบทบาทของกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การนำทฤษฎีนี้ไปใช้ในสถาบันและผู้เกี่ยวข้องต้องหาวิธีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาทุกคนมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันอย่างทั่วถึง สถาบันต้องมีนโยบายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ลักษณะกิจกรรมตรงกับความต้องการ ตีมีประโยชน์ต่อนักศึกษา มีปริมาณเหมาะสม การมีส่วนร่วมต้องให้เกิดผลเชิงปริมาณและคุณภาพ จึงจะให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์และได้รับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์อย่างเต็มที่

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กนต์ธร ขานิประศาสน์ และคณะ (2543) ได้ทำการศึกษาวิจัยสถาบันเรื่อง กิจกรรม นักศึกษาและการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2542 ผลการวิจัยพบว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีสามารถจัดกิจกรรมนักศึกษาได้ครอบคลุมทุกด้าน ตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวง มหาวิทยาลัยเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้ นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมและเป็นคณะทำงานอยู่ในระดับน้อย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ตอบสนองความคิดเห็นและความสนใจของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง กิจกรรมที่จัดขึ้นในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีมีจำนวนเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ด้านความสนุกสนานเพลิดเพลิน ด้านประสบการณ์และการเรียนรู้ ด้านการทำงานและการเข้าสังคม ด้านการพัฒนาตนและสังคม อยู่ในลำดับดี

พรสวรรค์ สาร (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน 350 คน เครื่องมือคือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผลวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาแตกต่างกันตามศาสนาในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความสำคัญหรือประโยชน์ที่ได้รับ มีความสัมพันธ์ กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 การประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับ

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ส่วนนักศึกษาที่มีเพศ และระดับชั้นปี ต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาไม่ แตกต่างกัน

พรทิพย์ มั่งคั่ง (2550) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 272 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยกิจกรรมที่ นักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรมมาก ตามลำดับ คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา และด้านศิลปวัฒนธรรม ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนกตามเพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต จำแนกตามระดับ ชั้นปี โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคู่ที่มีความแตกต่าง คือ นิสิตชั้นปีที่ 2 มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมมากกว่า ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 3 ส่วนชั้นปีอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

วรณัฐ ถ้ำทองถวิล และคณะ (2552) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรม นักศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาในวิทยาลัยราชพฤกษ์ ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 จำนวน 300 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีหลายลักษณะ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม ร่วมบริจาคเงิน ร่วมเตรียมงาน และวางแผนจัดกิจกรรมนักศึกษา ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัย เพราะเห็น ว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกัน และได้ทำงานเป็นทีมมากที่สุด รองลงมา คือ ได้เสริมสร้างความสามัคคีภายในหมู่คณะและระหว่างเพื่อน เสริมสร้างความรับผิดชอบ ได้ความสนุกสนานผ่อนคลายกับกิจกรรม เสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม ได้เรียนรู้การมีจิตอาสา และการเสียสละ ตามลำดับ

ภูมิวิษณุ ทิพย์ธีระเสวต (2565) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพที่กำลังศึกษาอยู่ ชั้นปีที่ 2-4 และสูงกว่า จาก 7 คณะ และ 1 วิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 467 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีความคิดเห็นต่อปัญหาและความ ต้องการต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จัดกิจกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษาอย่างแท้จริง เนื่องจากไม่ได้มีการสำรวจ หรือสอบถามความต้องการของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัย ด้านแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม และการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตร 4 ปี ปกติ/ 4 ปี สมทบ/ เทียบโอน ปกติ/ เทียบโอน สมทบ/ ภาคพิเศษ โดยมีสาขาวิชา ดังนี้ คือ สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล สาขาวิชาธุรกิจการบิน สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ และสาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ ปีการศึกษา 2564 - 2567 จำนวน 3,181 คน (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน, 2567)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1-4 หลักสูตร 4 ปี ปกติ/ 4 ปี สมทบ/ เทียบโอน ปกติ/ เทียบโอน สมทบ/ ภาคพิเศษ โดยมีสาขาวิชา ดังนี้ คือ สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่ สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล สาขาวิชาธุรกิจการบิน สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ และสาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ ปีการศึกษา 2564 - 2567 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{\square}{1 + \square(\square)^2}$$

$$\begin{aligned} \text{โดย } n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{ขนาดของประชากรทั้งหมด} \\ E &= \text{ค่าความคลาดเคลื่อน (ร้อยละ)} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าสูตร } n &= \frac{3,181}{1 + 3,181 (\square)^2} \\ &= \frac{3,181}{1 + 3,181 (\square)^2} \\ &= 400 \end{aligned}$$

การสุ่มตัวอย่าง ใช้การสุ่มแบบชั้น (Stratified Random Sampling) และแบบโควตา (Quota Sampling) แยกตามสาขาต่าง ๆ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

สาขาวิชา	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน	198	25
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่	556	70
สาขาวิชาการตลาด	1,132	142
สาขาวิชาบัญชี	456	57
สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน	122	15
สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ	134	17
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล	362	46
สาขาวิชาธุรกิจการบิน	55	7
สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ	90	11
สาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ	76	10
รวม	3,181	400

การกำหนดตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ประกอบด้วย 1) คุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ ชั้น ปี หลักสูตร สาขาวิชา 2) แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ ด้านการเพิ่มความรู้อะไรและประสบการณ์ ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก และด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ

2) ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย การเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมกีฬา หรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม กิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการ และกิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบค่า IOC และแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (TRY-Out) กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วจึงนำมาทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของ Cronbach's Alpha

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามออนไลน์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้อ่านบันทึกข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการศึกษาวิจัยในเรื่อง “แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เทคนิคทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 1 ประเภท ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (descriptive statistic) โดยใช้ในการแจกแจงความถี่ (frequency) เป็นการแสดงค่าความถี่ของข้อมูลที่เก็บมาได้ โดยแสดงเป็นจำนวน และค่าร้อยละ (percentage) เพื่อเสนอลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ชั้นปี หลักสูตร สาขาวิชา และค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อเสนอรายละเอียดและอธิบายค่าของข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่ครอบคลุมบริบทของงานวิจัย ที่มีประสบการณ์มากกว่า 7 ปี ในสายงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 ท่าน เพื่อทำการพิจารณาถึงความถูกต้องด้านเนื้อหาของปัจจัย ความเข้าใจของข้อคำถามและภาษาของแบบสอบถามด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of Item objective congruence : IOC) โดยค่าที่ได้ควรมีค่ามากกว่า 0.5 จึงถือว่าข้อคำถามที่พัฒนาขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหา ครอบคลุมในแต่ละด้านและครอบคลุมวัตถุประสงค์ของงานวิจัย สามารถที่นำมาสร้างแบบสอบถามในงานวิจัยต่อไป โดยใช้สูตรในการคำนวณ (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2552) ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (index of congruence)
	R	แทน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่ ค่า +1 หมายถึง ข้อคำถามสามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าจะวัดได้ และ -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่สามารถนำไปวัดได้อย่างแน่นอน
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 2 การทดสอบความเชื่อถือ (Reliability) โดยหลังผ่านกระบวนการทดสอบความถูกต้องของเนื้อหาและปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนั้น ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้ไปผ่านกระบวนการทดสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยการ Pilot test กับกลุ่มทดสอบซึ่งมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย จำนวน 30 คน ก่อนการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อทดสอบค่าความน่าเชื่อถือโดยใช้เทคนิคการวัดความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Internal Consistency Method) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha โดยจะยอมรับการทดสอบเมื่อค่า Alpha มากกว่าหรือเท่ากับ 0.7 (กัลยา วาณิชยบัญชา, 2552) ตามสูตรการคำนวณของ (Cronbach, 1970) ดังนี้

$$\text{ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา } \alpha = \frac{K}{n-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^n x_i^2}{n \bar{x}^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนแบบสอบถามในแบบสอบถาม

s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อคำถาม

s_t^2 แทน ความแปรปรวนในทุกคำถาม

ทั้งนี้ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาที่คำนวณได้นั้นจะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 ในกรณีที่ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้สูง หรือค่อนข้างสูง แต่ถ้าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่าแบบสอบถามมีความเชื่อถือได้ค่อนข้างน้อย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2552) เพื่อตรวจสอบความแม่นยำของแบบสอบถามว่าสามารถนำไปใช้ได้จริงกับกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย โดยทำการ Pilot test จำนวน 30 ชุด โดยจำแนกตัวแปรตามกรอบแนวคิดงานวิจัย

การให้คะแนนตัวแปร

คำถามในแบบสอบถามของงานวิจัย ได้นำเอาแบบมาตรวัดแบบ Likert scale โดยกำหนดให้มีคำตอบ 5 ตัวเลือก พร้อมทั้งลำดับในการให้คะแนนเชิงบวก โดยเป็นการวัดความถี่ที่เกี่ยวข้องกับ “แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” โดยเกณฑ์ประเมินผลในแต่ละอันดับขั้น (Class Interval) สามารถใช้สูตรการคำนวณความกว้างของช่วงในแต่ละชั้น ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{พิสัย} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5-1) / 5 \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

จากการพิจารณาข้างต้นนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินค่าระดับความคิดเห็น ตามเกณฑ์การแปลความหมายดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 คือ คะแนนบ่งชี้ถึงความคิดเห็นระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 คือ คะแนนบ่งชี้ถึงความคิดเห็นระดับเห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 คือ คะแนนบ่งชี้ถึงความคิดเห็นระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 คือ คะแนนบ่งชี้ถึงความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 คือ คะแนนบ่งชี้ถึงความคิดเห็นระดับไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ดังนี้

- 1) สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- 2) สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test, F test, Least Significant difference (LSD)
- 3) สถิติที่ใช้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้แก่ Cronbach's Alpha Coefficient
- 4) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ โดยการวิเคราะห์เพื่ออธิบายและการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่มีการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนา

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ จำนวน 400 คน สามารถวิเคราะห์ผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

ข้อมูลประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	119	29.82
หญิง	270	67.67
LGBT	10	2.51
รวม	399	100
ชั้นปี		
ชั้นปีที่ 1	112	28.07
ชั้นปีที่ 2	54	13.53
ชั้นปีที่ 3	142	35.59
ชั้นปีที่ 4	90	22.56
รวม	398	99.75

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (ต่อ)

ข้อมูลประชากรศาสตร์	จำนวน	ร้อยละ
หลักสูตร		
4 ปี ปกติ	357	89.47
เทียบโอน ปกติ	14	3.51
ภาคพิเศษ	28	7.02
รวม	399	100
สาขาวิชา		
สาขาวิชาการบัญชี	57	14.29
สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน	25	6.27
สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ	17	4.26
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่	70	17.54
สาขาวิชาการตลาด	140	35.09
สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน	15	3.76
สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ	11	2.76
สาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ	10	2.51
สาขาวิชาธุรกิจการบิน	7	1.75
สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล	47	11.78
รวม	399	100.01

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ มีดังนี้

เพศ นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ เพศหญิง จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.67 รองลงมา คือ เพศชาย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.82 และ LGBT จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.51

ชั้นปี นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.59 รองลงมา คือ ศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.07 ศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.56 และ ศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.53 ตามลำดับ

หลักสูตร นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่หลักสูตร 4 ปี ปกติ จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 89.47 รองลงมา คือ หลักสูตรภาคพิเศษ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และหลักสูตรเทียบโอนปกติ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.51 ตามลำดับ

สาขาวิชา นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สาขาวิชาการตลาด จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.09 รองลงมา คือ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.54 สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.78 สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.27 สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.26 สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.76 สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.76 สาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.51 และสาขาธุรกิจการบิน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1. ด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์	4.37	.590	เห็นด้วยมากที่สุด	-
1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มความรู้	4.27	.757	เห็นด้วยมากที่สุด	5
1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มประสบการณ์	4.42	.711	เห็นด้วยมากที่สุด	1
1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่	4.35	.643	เห็นด้วยมากที่สุด	4
1.4 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นที่รู้จักกับกลุ่มเพื่อน	4.40	.704	เห็นด้วยมากที่สุด	3
1.5 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี	4.40	.701	เห็นด้วยมากที่สุด	2

จากตารางที่ 4.2 รายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มประสบการณ์ แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.711) รองลงมา คือ การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.701) การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นที่รู้จักกับกลุ่มเพื่อน แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.704) การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่ แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.643) และการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มความรู้ แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.757) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
2. ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก	4.32	.620	เห็นด้วยมากที่สุด	-
2.1 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเสริมสร้างให้เกิดความกระตือรือร้นใน (Active) ในการทำงาน	4.25	.731	เห็นด้วยมากที่สุด	3
2.2 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มทักษะในการเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก	4.23	.775	เห็นด้วยมากที่สุด	4
2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการฝึกความคิด การปรับตัวเพื่อสามารถเผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลงและท้าทายได้	4.31	.714	เห็นด้วยมากที่สุด	2
2.4 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบต่อการงานเป็นหมู่คณะ	4.48	.682	เห็นด้วยมากที่สุด	1

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออกโดยรวม แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.620) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบต่อการงานเป็นหมู่คณะ แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.682) รองลงมา คือ การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการฝึกความคิด การปรับตัวเพื่อสามารถเผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลงและท้าทายได้ แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.714) การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเสริมสร้างให้เกิดความกระตือรือร้นใน (Active) ในการทำงาน แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.731) และการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มทักษะในการเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.775) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
3. ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ	4.29	.653	เห็นด้วยมากที่สุด	-
3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยทำให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง	4.22	.775	เห็นด้วยมากที่สุด	4
3.2 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีจิตสาธารณะช่วยเหลือสังคม	4.39	.757	เห็นด้วยมากที่สุด	2

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
3.3 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้สึกว่าคุณค่า	4.25	.715	เห็นด้วยมากที่สุด	3
3.4 การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสะดวก ง่ายต่อการเข้าร่วม และอยู่ในช่วงนอกเวลาเรียนหรือวันหยุด	4.22	.950	เห็นด้วยมากที่สุด	5
3.5 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีมุมมองกว้างขึ้น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาสามารถทำให้เห็นถึงปัญหาของสังคม รวมถึงทำให้เข้าใจถึงปัญหาได้มากขึ้น	4.39	.699	เห็นด้วยมากที่สุด	1

จากตารางที่ 4.4 พบว่าด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติโดยรวม แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.757) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีมุมมองกว้างขึ้น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาสามารถทำให้เห็นถึงปัญหาของสังคม รวมถึงทำให้เข้าใจถึงปัญหาได้มากขึ้น แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.699) รองลงมา คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีจิตสาธารณะช่วยเหลือสังคม แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.757) การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้สึกว่าคุณค่า แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.715) การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.775) และการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสะดวก ง่ายต่อการเข้าร่วม และอยู่ในช่วงนอกเวลาเรียนหรือวันหยุด แรงจูงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.950) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

การเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1.1 กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ	4.18	.942	สนใจ	-
1.1.1 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัย	4.08	.970	สนใจ	3
1.1.2 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับคณะ	4.23	1.004	สนใจอย่างยิ่ง	2
1.1.3 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับสาขา	4.24	1.010	สนใจอย่างยิ่ง	1

จากตารางที่ 4.5 พบว่าด้านกิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพโดยรวม แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.970) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับสาขา แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 1.010) รองลงมา คือ กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับคณะ แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 1.004) และ กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัย แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.970) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

การเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปรผล	อันดับ
1.2 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม	4.29	.727	สนใจอย่างยิ่ง	-
1.2.1 กิจกรรมบริจาคโลหิต	4.22	.897	สนใจอย่างยิ่ง	3
1.2.2 กิจกรรมจิตอาสาที่คณะหรือมหาวิทยาลัย	4.34	.757	สนใจอย่างยิ่ง	1
1.2.3 กิจกรรม Big Cleaning Day	4.29	.821	สนใจอย่างยิ่ง	2

จากตารางที่ 4.6 พบว่าด้านกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อมโดยรวม แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.727) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ กิจกรรมจิตอาสาที่คณะหรือมหาวิทยาลัย แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.757) รองลงมา คือ กิจกรรม Big Cleaning Day แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.821) และ กิจกรรมบริจาคโลหิต แรงงูใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.897) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

การเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปรผล	อันดับ
1.3 กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ	4.26	.788	สนใจอย่างยิ่ง	-
1.3.1 กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษา	4.23	.917	สนใจอย่างยิ่ง	3
1.3.2 กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ	4.28	.867	สนใจอย่างยิ่ง	1
1.3.3 กิจกรรมเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา และคณะกรรมการองค์การนักศึกษา	4.26	.838	สนใจอย่างยิ่ง	2

จากตารางที่ 4.7 พบว่าด้านกิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการโดยรวม แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก)($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.788) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.867) รองลงมา คือ กิจกรรมเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา และคณะกรรมการองค์การนักศึกษา แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.838) และกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษา แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.917) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ด้านกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

การเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความคิดเห็น			
	$\bar{X}$	S. D.	แปลผล	อันดับ
1.4 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม	4.17	.712	สนใจ	-
1.4.1 กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญนักศึกษาใหม่	4.23	.794	สนใจอย่างยิ่ง	2
1.4.2 กิจกรรมพิธีไหว้ครู	4.29	.788	สนใจอย่างยิ่ง	1
1.4.3 กิจกรรมโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม	4.15	.813	สนใจ	4
1.4.4 กิจกรรมแห่เทียนพรรษา	4.03	.840	สนใจ	5
1.4.5 กิจกรรมประเพณีลอยกระทง	4.17	.839	สนใจ	3

จากตารางที่ 4.8 พบว่าด้านกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมโดยรวม แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.712) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าสูงสุด คือ กิจกรรมพิธีไหว้ครู แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.788) รองลงมา คือ กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญนักศึกษาใหม่ แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.23$, S.D. = 0.794) กิจกรรมประเพณีลอยกระทง แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.839) กิจกรรมโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.813) และกิจกรรมแห่เทียนพรรษา แรงงใจอยู่ในระดับสูง (มาก) ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.840) ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

อุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้	จำนวน (n = 400)	ร้อยละ
1.1 กิจกรรมตรงกับชั่วโมงเรียน หรือสอบเก็บคะแนน	298	66.37
1.2 กิจกรรมมีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม	91	20.27
1.3 กิจกรรมไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจ	28	6.24
1.4 กิจกรรมไม่มีการประชาสัมพันธ์ หรือไม่ทราบข้อมูลข่าวสาร	32	7.13

จากตารางที่ 4.9 พบว่าอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ คือ กิจกรรมตรงกับชั่วโมงเรียน หรือสอบเก็บคะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.37 รองลงมา คือ กิจกรรมมีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 20.27 กิจกรรมไม่มีการประชาสัมพันธ์ หรือไม่ทราบข้อมูลข่าวสาร คิดเป็นร้อยละ 7.13 และกิจกรรมไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 6.24 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน

สมมติฐานการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Enter ประกอบด้วยตัวแปรอิสระมีทั้งหมด 3 ตัวแปร และตัวแปรตามทั้งหมด 4 ตัว ดังนี้

ตัวแปรอิสระประกอบด้วย:

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (X)

X₁ ด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์

X₂ ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก

X₃ ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ

ตัวแปรตามประกอบด้วย:

ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม (Y)

Y₁ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

Y₂ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม

Y₃ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

Y₄ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่งผลต่อ ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

สมมติฐานที่ 1.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้และ

ประสบการณ์ ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

สมมติฐานที่ 1.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านความเป็นผู้นำและกล้า

แสดงออก ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

สมมติฐานที่ 1.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก

ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

สมมติฐานที่ 1.4 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ

ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

ตารางที่ 4.10 กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ (Y ₁)	B	S.E.	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	-.620	.267	-	-2.324	.021	-	-
แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (X)	.779	.305	.471*	2.555	.011	.100	9.965
ด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ (X ₁)	.016	.185	.010	.087	.931	.501	7.015
ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก (X ₂)	.009	.007	.066	1.235	.217	.118	8.480
ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ (X ₃)	.318	.154	.220*	2.065	.040	.039	5.372
F = 116.987 Sig. = .000							
* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 R = .686 Adjusted R ² = .466							
** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 R ² = .470 S.E. = .68897							

จากตารางที่ 4.10 จากการตรวจสอบภาวะร่วมของตัวแปรแบบเส้นตรง (Multi-Collinearity) ด้วยค่าสถิติ Tolerance และค่า VIF ของผลการวิจัย พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า Tolerance ไม่เข้าใกล้ศูนย์กล่าวคือมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ของตัวแปรอิสระ ทุกตัวต่ำกว่า 10 ทำให้ไม่มีปัญหา Multi-collinearity จึงสามารถใช้ตัวแปรอิสระทุกตัวที่เก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized: β) พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่งผลต่อ ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ($\beta = .471^*$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่แสดงถึงอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ และ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพเท่ากับ ร้อยละ 47.00 ($R^2 = .470$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งมีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ .68897 และเมื่อทดสอบรายปัจจัยพบว่า

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านความเป็นผู้นำ และกล้าแสดงออก ส่งผลต่อ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ ($\beta = .220^*$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สมมติฐานที่ 2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

สมมติฐานที่ 2.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

สมมติฐานที่ 2.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

สมมติฐานที่ 2.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

ตารางที่ 4.11 กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ (Y3)	B	S.E.	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	-.095	.204	-	-.467	.641	-	-
แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (X)	.324	.233	.235	1.390	.165	.039	5.372
ด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ (X ₁)	.234	.141	.175	1.657	.098	.100	9.965
ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก (X ₂)	.012	.007	.081	1.620	.106	.667	6.083
ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ (X ₃)	.449	.118	.373**	3.819	.000	.118	8.480
* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01	F = 102.366		Sig. = .000				
	R = .661		Adjusted R ² = .433				
	R ² = .437		S.E. = .54661				

จากตารางที่ 4.11 จากการตรวจสอบภาวะร่วมของตัวแปรแบบเส้นตรง (Multi-Collinearity) ด้วยค่าสถิติ Tolerance และค่า VIF ของผลการวิจัย พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า Tolerance ไม่เข้าใกล้ศูนย์กล่าวคือมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ของตัวแปรอิสระ ทุกตัวต่ำกว่า 10 ทำให้ไม่มีปัญหา Multi-collinearity จึงสามารถใช้ตัวแปรอิสระทุกตัวที่เก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized: β) พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม โดยค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่แสดงถึงอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อมเท่ากับ ร้อยละ 43.70 ($R^2 = .437$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งมีความคลาดเคลื่อน เท่ากับ .54661 และเมื่อทดสอบรายปัจจัยพบว่า

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านความเป็นผู้นำ และกล้าแสดงออก ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านสุขภาพร่างกาย และทัศนคติ ส่งผลต่อ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม ($\beta = .373^{**}$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

สมมติฐานที่ 3.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้และ

ประสบการณ์ ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

สมมติฐานที่ 3.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษากิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

สมมติฐานที่ 3.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ

ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

ตารางที่ 4.12 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีงแวดล้อม(Y_3)	B	S.E.	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	.907	.212	-	4.287	.000	-	-
แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (X)	1.100	.242	.864**	4.546	.000	.039	5.372
ด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ (X_1)	-.439	.147	-.357**	-2.998	.003	.100	9.965
ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก (X_2)	.004	.010	.021	.370	.711	.407	7.625
ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ (X_3)	.126	.122	.114	1.035	.301	.118	8.480
F = 164.778 Sig. = .000							
* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 R = .746 Adjusted R ² = .552							
** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 R ² = .556 S.E. = .52709							

จากตารางที่ 4.12 จากการตรวจสอบภาวะร่วมของตัวแปรแบบเส้นตรง (Multi-Collinearity) ด้วยค่าสถิติ Tolerance และค่า VIF ของผลการวิจัย พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า Tolerance ไม่เข้าใกล้ศูนย์กล่าวคือมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ของตัวแปรอิสระ ทุกตัวต่ำกว่า 10 ทำให้ไม่มีปัญหา Multi-collinearity จึงสามารถใช้ตัวแปรอิสระทุกตัวที่เก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized: β) พบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ ($\beta = .864^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่แสดงถึงอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ เท่ากับ ร้อยละ 55.60 ($R^2 = .556$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งมีความคลาดเคลื่อน เท่ากับ .52709 และเมื่อทดสอบรายปัจจัยพบว่า

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 3.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้อและประสบการณ์ ส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ ($\beta = -.357^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านสุขภาพร่างกาย และทัศนคติ ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ

สมมติฐานที่ 4 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 4.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้อและประสบการณ์ ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 4.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

สมมติฐานที่ 4.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 4.13 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม (Y ₄)	B	S.E.	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	-.052	.167	-	-.312	.755	-	
แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา (X)	.561	.191	.450**	2.938	.004	.039	25.372
ด้านการเพิ่มความรู้อและประสบการณ์ (X ₁)	.102	.116	.085	.881	.379	.100	9.965
ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก (X ₂)	-.001	.008	-.009	-.174	.862	2.256	6.401
ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ (X ₃)	.315	.096	.290**	3.274	.001	.118	8.480
F = 229.388 Sig. = .000							
* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 R = .797 Adjusted R ² = .663							
** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 R ² = .635 S.E. = .43123							

จากตารางที่ 4.13 จากการตรวจสอบภาวะร่วมของตัวแปรแบบเส้นตรง (Multi-Collinearity) ด้วยค่าสถิติ Tolerance และค่า VIF ของผลการวิจัย พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า Tolerance ไม่เข้าใกล้ศูนย์กล่าวคือมีค่ามากกว่า 0.10 และค่า VIF ของตัวแปรอิสระ ทุกตัวต่ำกว่า 10 ทำให้ไม่มีปัญหา Multi-collinearity จึงสามารถใช้ตัวแปรอิสระทุกตัวที่เก็บข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ (Standardized: β) พบว่า ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 4 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ($\beta = .450^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่แสดงถึงอิทธิพลระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา และ กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ เท่ากับ ร้อยละ 63.50 ($R^2 = .635$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งมีค่าความคลาดเคลื่อน เท่ากับ .43123 และเมื่อทดสอบรายปัจจัยพบว่า

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 4.1 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านการเพิ่มความรู้อะและประสบการณ์ ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 4.2 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก ไม่ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 4.3 แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ ส่งผลต่อ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ($\beta = .290^{**}$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 2) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ 3) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้มีเป้าหมายเพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ผลการศึกษาพบว่า

1) แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยหลักที่ส่งผล ได้แก่ การเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์, การพัฒนาความเป็นผู้นำ และการเสริมสร้างสุขภาพร่างกายและทัศนคติ

2) กิจกรรมที่นักศึกษาสนใจเข้าร่วมมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีน้ำเงิน เช่น กิจกรรมจิตอาสา รองลงมาคือ กิจกรรมทางวิชาการ เช่น ปัจฉิมนิเทศ และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เช่น พิธีไหว้ครู

3) อุปสรรคหลักที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ได้แก่ กิจกรรมตรงกับเวลาเรียนหรือสอบ (66.37%) และค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม (20.27%)

4) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีผลเชิงบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ กีฬาและสุขภาพ, บำเพ็ญประโยชน์, วิชาการ และศิลปวัฒนธรรม

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้สามารถอภิปรายผลโดยอ้างอิงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ การมีส่วนร่วมของนักศึกษา และการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา โดยเฉพาะ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) และแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ได้ดังนี้

1) แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจสูงในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยเฉพาะด้านการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ การเป็นผู้นำ และการพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดเรื่องแรงจูงใจ (Motivation) ที่อธิบายว่า แรงจูงใจเป็นพลังที่ผลักดันให้บุคคลเกิดพฤติกรรม (เพลินพิศ พิบุลย์กุล, 2558) และม็องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา

เมื่อพิจารณาจาก ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow, 1970) พบว่าการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาเกี่ยวข้องกับความต้องการในระดับที่สูงขึ้นของมนุษย์ ได้แก่

ความต้องการทางสังคม (Social Needs) นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี มีเครือข่ายเพื่อน และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกัน

ความต้องการการยกย่อง (Esteem Needs) กิจกรรมช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการเป็นผู้นำ การกล้าแสดงออก และการได้รับการยอมรับจากสังคม

ความต้องการการบรรลุศักยภาพตนเอง (Self-Actualization Needs) การเข้าร่วมกิจกรรมเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนรู้และพัฒนาตนเอง รวมถึงสามารถใช้ศักยภาพสูงสุดในด้านต่างๆ

ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าปัจจัยแรงจูงใจหลักในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามาจากความต้องการการพัฒนาและยกระดับตนเองซึ่งสอดคล้องกับมาสโลว์ที่ระบุว่ามนุษย์จะแสวงหาการเติมเต็มความต้องการของตนเองเมื่อความต้องการระดับล่างได้รับการตอบสนองแล้ว (Maslow, 1970)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับประเภทของกิจกรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า แรงจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการ ในขณะที่ แรงจูงใจด้านความเป็นผู้นำส่งผลต่อกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมและการเป็นผู้นำ นอกจากนี้ แรงจูงใจด้านสุขภาพและทัศนคติส่งผลต่อกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม แนวคิดนี้สามารถเชื่อมโยงกับ แนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ที่ระบุว่า กิจกรรมเป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านต่างๆ (ณัฐพงศ์ สุโกมล, 2546) โดยกิจกรรมนักศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกัน และการเรียนรู้ภาคปฏิบัติที่เป็นประโยชน์ต่ออนาคตของนักศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมยังช่วยให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาทางสังคมและจิตใจ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (สำเนา วรศิลป์, 2542) ที่ชี้ให้เห็นว่า กิจกรรมนักศึกษาสามารถแบ่งออกเป็น 7 ประเภทหลัก ได้แก่ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่วนกลาง และกิจกรรมการเมือง ซึ่งช่วยพัฒนา ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และทักษะการบริหารเวลาของนักศึกษา

3. ปัจจัยอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยสำคัญที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา คือ เวลาที่ตรงกับชั่วโมงเรียนหรือการสอบ (66.37%) รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าร่วมกิจกรรมแนวคิดนี้สามารถเชื่อมโยงกับ แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Motivation) และสิ่งเร้า (Incentives) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจอาจถูกลดทอนลงหากมีอุปสรรคหรือข้อจำกัดที่เป็นอุปสรรคต่อการแสดงพฤติกรรม (สัมมา รรณิธ, 2560) ซึ่งหมายความว่า แม้ว่านักศึกษาจะมีแรงจูงใจสูง แต่หากเผชิญกับอุปสรรคทางด้านเวลาและค่าใช้จ่าย ก็อาจทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้

ดังนั้น แนวทางในการแก้ไขปัญหานี้อาจต้องเน้นไปที่ การปรับตารางกิจกรรมให้สอดคล้องกับเวลาว่างของนักศึกษา และการจัดกิจกรรมที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นเพื่อลดอุปสรรคด้านค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นแนวทางที่สามารถช่วยเพิ่มอัตราการมีส่วนร่วมของนักศึกษาให้มากขึ้น

4. แนวทางการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม

จากผลการศึกษาสามารถสรุปแนวทางในการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้:

การปรับรูปแบบและเวลาในการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมในช่วงเวลาที่ไม่ทับซ้อนกับชั่วโมงเรียน

การออกแบบกิจกรรมที่สามารถเข้าร่วมได้ทางออนไลน์ หรือกิจกรรมแบบ Hybrid

การเพิ่มแรงจูงใจผ่านการสร้างแรงเสริม (Incentives)

การมอบรางวัลหรือหน่วยกิจกรรมให้กับนักศึกษาที่เข้าร่วม

การให้การรับรองกิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งของประวัติการเรียนหรือเพิ่มสะสมผลงาน

การประชาสัมพันธ์กิจกรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การใช้โซเชียลมีเดียและแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลกิจกรรม

การเปิดช่องทางให้ความคิดเห็นของนักศึกษามีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรม

แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับ แนวคิดของมาสโลว์เกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ โดยการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา จะช่วยให้พวกเขาเกิดแรงจูงใจมากขึ้น และเข้าร่วมกิจกรรมได้มากขึ้น

จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ โดยเฉพาะในแง่ของ ความต้องการทางสังคม ความต้องการการยกย่อง และความต้องการการพัฒนาตนเอง นอกจากนี้ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเวลาที่ทับซ้อนกับชั่วโมงเรียนและค่าใช้จ่าย เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งต้องมีการพัฒนารูปแบบกิจกรรมที่เหมาะสมเพื่อลดข้อจำกัดเหล่านี้

การวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนานโยบายการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้มีความเหมาะสมและตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาได้ดีขึ้น เพื่อให้กิจกรรมเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาศักยภาพของนักศึกษาได้อย่างเต็มที่

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ปรับตารางกิจกรรมให้ยืดหยุ่นขึ้น

- จัดกิจกรรมในช่วงเวลาที่ไม่กระทบกับการเรียน เช่น วันหยุดสุดสัปดาห์
- ออกแบบกิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ หรือแบบ Hybrid เพื่อลดข้อจำกัดด้านเวลา

2. เพิ่มงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมนักศึกษา

- มหาวิทยาลัยควรหาสปอนเซอร์หรือจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยลดค่าใช้จ่ายที่เป็น

อุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรม

3. พัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์กิจกรรม

- ใช้ช่องทางโซเชียลมีเดีย เช่น Facebook, LINE หรือ Instagram เพื่อแจ้งข่าวสารให้รวดเร็วขึ้น

- ใช้เทคนิคการตลาดเช่น การแจกของรางวัล หรือการให้เกียรติบัตรสำหรับผู้เข้าร่วมกิจกรรม

4. ออกแบบกิจกรรมให้หลากหลายและน่าสนใจขึ้น

- เพิ่มกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการทำงานจริง เช่น การทำโปรเจกต์ร่วมกับบริษัทภายนอก
- สร้างกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับเทรนด์ปัจจุบัน เช่น กิจกรรมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

บรรณานุกรม

- กนต์ธร ชำนิประศาสน์. (2542). *กิจกรรมนักศึกษาและการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2542*. รายงานวิจัยสถาบัน. สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2552). *การวิเคราะห์สถิติ: สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพงศ์ สุโกมล. (2546). *การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2556*. นครราชสีมา : ส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และคณะ. (2543). *กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา*. กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.).
- พรทิพย์ มงคง. (2550). *ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรสวรรค์ สาธ. (2550). *การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เพลินพิศ พิบูลย์กุล. (2558). *แรงจูงใจ Motives การจูงใจ Motivation*. กรุงเทพฯ : ฝ่ายแผนงานส่วนแผนงานและส่งเสริมความรู้ สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร.
- ภูมิภวิชัย ทัพยธีรเศวต. (2565). *ปัญหาและความต้องการของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*.
- วรรณัฐ ถาทองถวิล และคณะ. (2552). *การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์*.
- สัมมา ธนินิธย์. (2560). *หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษ*. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่าง.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2542). *กิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือนอกหลักสูตรของนิสิตนักศึกษาในสถาบันฯ ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. (2567). *คู่มือนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ*. กรุงเทพฯ : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน.
- Hiigard, Ernest R. (1981). *Introduction to Psychology*. New York: Har Court, Brace World Inc.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Harper and Row.
- Taro Yamane. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบรับรองการมีจริยธรรมและจรรยาบรรณในการทำวิจัย

แพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้ออนไลน์ตลอดชีวิต | กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

วาริษา เขิตชู

ใต้ผ่านการเรียนออนไลน์ตามเกณฑ์การวัดผลในรายวิชา

จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์เบื้องต้น (5 ชั่วโมงการเรียนรู้)

พัฒนารายวิชาโดย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

รศ.ดร.พัชราภรณ์ สุดขำ
เลขานุการและกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ Panel 1 & 3
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

นางเบญจพรณ์สมบูรณ์ คำนัสสิริสถิตกุล
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ Panel 1 & 3
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนวิทย์ คำดี
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ Panel 2
มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 4 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลคุณลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับตัวท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

☐ LGBT

2. ชั้นปี

☐ ปีที่ 1

☐ ปีที่ 2

☐ ปีที่ 3

☐ ปีที่ 4

☐ อื่น ๆ

3. หลักสูตร

☐ 4 ปี ปกติ

☐ 4 ปี สมทบ

☐ เทียบโอน ปกติ

☐ ภาคพิเศษ

4. สาขาวิชา

☐

สาขาวิชาการบัญชี

☐

สาขาวิชาการเงินและนวัตกรรมทางการเงิน

☐

สาขาวิชาการสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ

☐

สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่

☐

สาขาวิชาการตลาด

☐

สาขาวิชาการประเมินราคาทรัพย์สิน

☐

สาขาวิชานวัตกรรมระบบสารสนเทศ

☐

สาขาวิชาดิจิทัลสตาร์ทอัพ

☐

สาขาวิชาธุรกิจการบิน

☐

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและธุรกิจดิจิทัล

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริง

ระดับ 5	=	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	=	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	=	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	=	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	=	เห็นด้วยน้อยที่สุด

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา	ระดับแรงจูงใจ				
	5	4	3	2	1
1. ด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์					
1.1 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มความรู้					
1.2 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มประสบการณ์					
1.3 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่					
1.4 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นที่ยอมรับกับกลุ่มเพื่อน					
1.5 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี					
2. ด้านความเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก					
2.1 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเสริมสร้างให้เกิดความกระตือรือร้นใน (Active) ในการทำงาน					
2.2 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มทักษะในการเป็นผู้นำและกล้าแสดงออก					
2.3 การเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการฝึกความคิด การปรับตัวเพื่อสามารถเผชิญหน้ากับความเปลี่ยนแปลงและท้าทายได้					
2.4 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีความรับผิดชอบต่อการงานเป็นหมู่คณะ					
3. ด้านสุขภาพร่างกายและทัศนคติ					
3.1 การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยทำให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง					
3.2 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีจิตสาธารณะช่วยเหลือสังคม					
3.3 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้สึกว่าคุณค่า					
3.4 การเข้าร่วมกิจกรรมมีความสะดวก ง่ายต่อการเข้าร่วม และอยู่ในช่วงนอกเวลาเรียนหรือวันหยุด					
3.5 การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีมุมมองกว้างขึ้น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมจิตอาสาสามารถทำให้เห็นถึงปัญหาของสังคม รวมถึงทำให้เข้าใจถึงปัญหาได้มากขึ้น					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริง

ระดับ 5 = สนใจอย่างยิ่ง
 ระดับ 4 สนใจ
 ระดับ 3 เฉย ๆ
 ระดับ 2 ไม่สนใจ
 ระดับ 1 ไม่สนใจอย่างยิ่ง

การเข้าร่วมกิจกรรม	ระดับความสนใจ				
	5	4	3	2	1
1. ท่านมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมมากน้อยเพียงใด					
1.1 กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ					
1.1.1 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับมหาวิทยาลัย					
1.1.2 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับคณะ					
1.1.3 กิจกรรมการแข่งขันกีฬาระดับสาขา					
1.2 กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม					
1.2.1 กิจกรรมบริจาคโลหิต					
1.2.2 กิจกรรมจิตอาสาที่คณะหรือมหาวิทยาลัย					
1.2.3 กิจกรรม Big Cleaning Day					
1.3 กิจกรรมส่งเสริมทางด้านวิชาการ					
1.3.1 กิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษา					
1.3.2 กิจกรรมปัจฉิมนิเทศ					
1.3.3 กิจกรรมเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารสโมสรนักศึกษา และคณะกรรมการองค์การนักศึกษา					
1.4 กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม					
1.4.1 กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญนักศึกษาใหม่					
1.4.2 กิจกรรมพิธีไหว้ครู					
1.4.3 กิจกรรมโครงการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม					
1.4.4 กิจกรรมแห่เทียนพรรษา					
1.4.5 กิจกรรมประเพณีลอยกระทง					

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ

1. นักศึกษาคิดว่าอะไรคืออุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ☐ 1.1 กิจกรรมตรงกับชั่วโมงเรียน หรือสอบเก็บคะแนน
- ☐ 1.2 กิจกรรมมีค่าใช้จ่ายในการเข้าร่วมกิจกรรม
- ☐ 1.3 กิจกรรมไม่มีกิจกรรมที่น่าสนใจ
- ☐ 1.4 กิจกรรมไม่มีการประชาสัมพันธ์ หรือไม่ทราบข้อมูลข่าวสาร
- ☐ 1.5 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

2. นักศึกษาคิดว่ากิจกรรมของนักศึกษาควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติส่วนตัว

ชื่อ - สกุล ภาษาไทย : นางสาววาริษา เชิดชู
 ชื่อ - สกุล ภาษาอังกฤษ : Miss.Warisa Chertchu
 เกิดวันที่ : 6 สิงหาคม พ.ศ.2531
 ที่อยู่ปัจจุบัน : 627/67 ซอยสาธุประดิษฐ์ 49 ถนนสาธุประดิษฐ์
 แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120
 โทรศัพท์ : 089-770-9190
 E-mail : Warisa.c@mail.rmutk.ac.th

ประวัติการศึกษา

ระดับปริญญาตรี : คณะบริหารธุรกิจ
 สาขาวิชาระบบสารสนเทศทางคอมพิวเตอร์
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ : สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โรงเรียนสาธุประดิษฐ์พณิชยการ
 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น : โรงเรียนพระแม่มาลีสาธุประดิษฐ์

การทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง : เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ฝ่ายกิจการทั่วไป
 คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 ที่อยู่ : คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
 878 ถนนอาคารสงเคราะห์ แขวงทุ่งมหาเมฆ
 เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
 เบอร์ติดต่อ : โทร 02-287-9600 ต่อ 2535

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ.2554 : ตำแหน่ง ADMIN บริษัท T.N. Information Systems Ltd.
 พ.ศ.2554 – ปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ
 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ